

Derefter har Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds Ordet for at indbringe et i Gaar anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Det Forslag, som jeg paa Meningsfællers og egne Vegne har den Ære at fremsætte, nemlig om en ny Rigsdagsvalglov med Kommuneafstemning og Omvalg og med en midlertidig Omlægning af Folketingsvalgkredsene saaledes, at de noget forøges i Tal og blive betydeligt mere lige store, end de desværre nu ere, stemmer i Hovedindholdet med det Lovforslag, Folketinget vedtog her i Foraaret, og for Valgkredsenes Fordelings Vedkommende med det Forslag, som Folketingsudvalget i Fjor Vinter blev nogenlunde enigt om, og som var udarbejdet paa Grundlag af et Arbejde, Statistisk Bureau gjorde i 1908, paa hvilket Grundlag vi fra vor Side i et Udvalg i Fjor Sommer fremsatte et Lovforslag. Kun paa eet Punkt afviger det fra det af Folketinget i Foraaret vedtagne Forslag, nemlig med Hensyn til Sammenkoblingen. Vi foreslaa, at Valgkreds-sagen behandles for sig som en selvstændig Sag uden Sammenkobling med en Grundlovsændring, den være lille eller stor. Samtidig ønske vi ganske vist ikke Arbejdet for en ny og bedre Grundlov standset eller afbrudt. Derfor indbringe vi ogsaa det fra i Fjor Vinter og i Fjor Sommer kendte Forslag om en Kommission til Udarbejdelse af en ny Grundlov, der fuldt ud gennemfører den lige og almindelige Valgret i hele vor Forfatning, til hele Rigsdagen.

Regeringen har jo, særlig ved sin Chef, paa flere Møder i Sommer, navnlig tror jeg paa et Møde i Juelsminde for en Maanedes Tid siden, bebudet Fremsættelse fra Regeringens Side af et Grundlovsforslag og et Valgkredsfor-slag i Forbindelse med hinanden. Vi fra vor Side have ikke stor Tro paa, lige saa lidt som vi havde det i Fjor, at det kan lykkes Regeringen at gennemføre disse to Forslag i Forbindelse med hinanden. Vi vide meget vel, at det lykkedes det nuværende Regeringsvenstre i Foraaret at opnaa et Kompromis med Højre, hvorefter hele Højre paa et enkelt Medlem nær, tror jeg, stemte for det Grundlovsændringsforslag, som den Gang forelaa, den lille Grundlovsændring. Men samtidig stemte Højre, ogsaa paa et enkelt Medlem nær, imod det Valgkredsfor-slag, som stod i nær Forbindelse med Grundlovsændringen.

Vi have, som sagt, ikke stor Tro

paa, at det vil lykkes Regeringen at komme frem ad den Vej, den har bebudet ved sin Chef. Vi frygte for, at Tiden vil gaa, og at altsaa Tiden vil blive spildt, uden at der fremkommer noget Resultat. Men Valgkredssagen er i højeste Grad brændende, det er i højeste Grad nødvendigt hurtigst muligt at faa et bedre, retfærdigere og mere grundlovmæssigt Grundlag for dette Ting. Vi maa have det inden næste Valg. Det kan ikke gaa an at blive ved at gaa til Valg efter Valg paa et saa forældet, saa uretfærdigt og grundlovsstridigt Grundlag, som vi nu have gjort gennem en Aarrække. Vi ønske derfor straks ved Samlingens Begyndelse, ved denne nye Valgperiodes Begyndelse, at pege paa den samme Vej, som vi pegede paa og anbefalede i Fjor Vinter og Sommer, nemlig at tage disse to Spørgsmaal, Valgkredssagen og Grundlovssagen, op til Løsning hver for sig, selvstændig, uden nogen Sammenkobling, som vi tro kun vil skade begge Spørgsmaals Løsning. Derfor fremsætte vi samtidig — og betone netop ogsaa derved Midlertidigheden af den Valgkredsordning, vi foreslaa — Forslag om en Grundlovskommission. Hermed skal jeg anbefale det fremsatte Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det indbragte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter har Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds Ordet for at indbringe et i Dag anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Staining): Det Forslag, som jeg paa min Gruppens Vegne skal tillade mig at indbringe, Forslag til Lov om Skolebespisning, er i Overensstemmelse med det Forslag, som jeg har indbragt i forrige Samling, men som det ikke lykkedes at gennemføre. Det er altsaa en gammel Bekendt, og da Stillingen fremdeles er den samme som i de foregaaende Aar, at der findes et betydeligt Antal Børn i den offentlige Skole her i Landet, som mangler tilstrækkelig Ernæring, skønne vi ikke rettere, end at det er vor Pligt vedvarende at søge at faa denne Reform gennemført. Og det vil være saa meget lettere, som denne Reform ikke er uoverkommelig i økonomisk Henseende, men at det tværtimod kun drejer sig om et meget beskedent Beløb for at afhjælpe den Trang, som utvivlsomt, navnlig i Vintermaanederne, er til Stede, en Trang, vi som Samfundets Repræsentanter utvivlsomt burde